PREDGOVOR AUTORA

Jedne sam noći usnio čudan san. Vozio sam role, bilo je hladno, lišće je otpadalo sa drveća. Primijetih da je većina listova koji otpadaju - ispisana! Ispisana stihovima. Mojim stihovima! Mojim, još nenapisanim, stihovima... Po jedna strofa - na jednom listu! Neke sam uspio i pročitati, nisu se razlikovale od prijašnjih, 'Šanini dani', naravno!
Ni u snu nisam mogao voziti role unazad. Jurio sam, bježao, nisam želio prelaziti preko svojih budućih rimovanja! Ako bih rolom zakačio prazan list, malo bih se okliznuo! Ako bih rolom zakačio ispisani list, pao bih i osjetio bol, krv bi liptala. Na vrhu drveta je stajao naslov - kako me živciralo što sam ga zaboravio. U toj bezglavoj jurnjavi udario sam u jednu djevojku i srušio je u blato, nije psovala, ja sam se izvinjavao, bila je to Nataša, ja sam je probudio, ja sam se probudio!

Toga dana sam bio nervozan, želio sam se sjetiti naslova, želio sam se sabrati, naveče biti čvrst i zabavan. U 17 h se moram naći sa Jaggyem, idemo Kikiju kupiti poklon, nevažno. Malo ću odspavati, možda se naslov vrati!
Vratio se u san! Vratio se sa svim onim stihovima koji su otpali sa onih stabala, onog drvoreda! "Naskrivano! Noskrivano. Neskrivano?" Trebao je pojasniti prelazak između inspiracije koja još ne zna da je inspiracija u inspiraciju sa imenom i prezimenom (kreveljenje mog bolesnog mozga). 'Noskrivano' ne znači ništa i označava prijelaz iz jedne faze u drugu - nešto kao nerazumljivu poluistinu - kompliciranje radi samodokazivanja. U san je stigla i Nataša, zavirila je u moju glavu i vidjela stihove iako sam još uvijek u fazi 'naskrivano'; strah, nelagoda, buđenje.

Te večeri sam sa Jaggyem stajao u 'Voodoo'-u za šankom i ispijao kriglu Karlovačkog piva. Gnjavio sam Jaggya, konobara, gnjavio sam i sebe! Želio sam se sjetiti onog naslova. Nisam uspijevao. Mozak je prebrisan zbog Nje. Sjedila je sa "uskoro - bračnim - parom" i preokretala očima. Ona je bila dovoljna da pažnja skrene, da se ne uspijem koncentrirati, da nervoziram. Ona je Nataša. Ovo su 'Šanini dani', za sada bez naslova!
Dosta! Dosta! Dosta! Dosta! Dosta! Dosta! Dosta! Dosta!

Neka se zovu "Uspomene", kao i oni - desetak godina ranije!

Jaggy! Idemo do Nataše, kao i deset godina ranije, idem Nataši...

MaDus, 12/96

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - "ŠANINI DANI – DODATAK 2"

USPOMENE

"31"

Soba, previše pregrijana.
Jaggy na Internetu, horoskop traži.
Šana,
po krevetu karte dijeli.
Šana. Jedina važi,
veseli.

Već u prvoj strofi - patetika!
Već u prvoj strofi - trema!
Uspomene bolesnika
koji glavu oslobađa - rimovanjem!
Uspomene... Nataše danas nema!
Mirenje sa stanjem?!

'Kesten' i jazz-veče.
Taca, Jasna, Jaggy i ostali!
"Nataša doći neće,
migrena, Kiki joj juhu kuha!"
Večer! Moja glupa faca, oklopi su pali,
jazz. Ponestaje mi sluha...

'Kesten', sedam dana ranije,
Nataša vedrinom zrači.
'Kesten', još sedam dana prije,
upoznavanje!
Nataša - danas se teško maći
od Jaggya i flaše - loše stanje!

Stan sa milion stvari.
Stan sa milion sitnica.
Bojler koji se kvari,
telefon što stalno zvoni.
Folije, poneka skica,
MaDuse, potoni!

Utopi se u Natašinoj kavi,
utopi se u balonima od gume!
Zar u svojoj glavi
čuvaš samo..?
Stihovi, nagrizaju, šume...
Stihovi, tu i tamo...

Mali Kiki - Jasni liže nogu,
žaboliki Jaggy - naziva Tacu,
ne mogu!
Ne mogu osjećanja sputati!
Ne mogu priznati si u facu!
Ne mogu pisati stati!

Zato i pišem, ubrzavam
tempo Natašinih predavanja!
Zato i pišem, iako znam
da nije važno ono što je zapisano!
Bolje je od popodnevnog spavanja!
Snovi - nešto nastrano, strano...

Nataša me želi odbaciti,
riješiti se, naljutiti...
Nataša mi ne pokušava skriti
da ima granice i dobar odgoj!
Nataša me želi uputiti
u moj vlastiti - gnoj!

Kao - "Ti se hraniš kod roditelja,
razmažen i nedorastao."
Kao - "Zar nikada ti nije bila želja
nešto u životu i postići?"
MaDus - u blato je ponovo pao.
MaDus - negativac u ovoj priči.

Snijeg, bljuzga, Natašin dodir,
kišobran,
praćenje do stana, mir,
sreća, radost i vedrina.
San
ili istina?

"MaDuse, totalno si poludio!",
govori Taca, sva zabrinuta...
Mmm... Samo jedan dim je htio
uvući se kroz Natašine nosnice...
Nataša - pomalo nervozna, malo ljuta,
samo jedan dim... Razvedrava se lice...

Razvedrava se lice na kolodvoru
dok bira mandarine!
Odlazak! Tu noćnu moru
moram pokušati ne dramatizirati!
Vlak - čelično narušavanje tišine,
vlak - ne mogu birati...

Treba sa Kikijem ići po Jasnu,
ja bih radije u Bizovac...
Popiti kavu kasnu
ili pivo u staničnom restoranu?
Konobarice - izvolite novac,
želim otići na drugu stranu!

"Jebala te Nataša!" - Jasna se ceri
dok kupujemo burek, slance i perece!
"MaDuse ne seri!
 Izbaci je barem malo iz glave!"
Kako zaboraviti svece?!
Ovi stihovi hram prave!

Natašin hram,
obvezna molitva i prekrštavanje!
Neka vas bude sram,
od ovih stihova vama se zijeva!
Zabranjeno je spavanje
dok pop 'Zdravo Natašo' pjeva!

Pop pjeva i urliče u 'Slavonskoj kući'!
Rođendan - najteži dan od kada ih pamtim!
Fiš - mogao bi biti i malo ljući,
tvrde Kiki, Jaggy, ma bez veze...
Poklon - trema - plamtim
i osjećam drhtaje jeze...

Hladnoća i toplina.
Toplina i hladnoća.
Ništa od kina,
ali tu su kolači od kestena...
Tu je, prema Jasni, blaga zloća...
Tu je sjena...

Sjena karata dok Nataša vraća;
Istina ili vjera u prazno?!
Sjena Jaggya koji shvaća
i zato se i smije...
Sjena ili ono "pod točkom razno"?
Sjena se krije!

Krije u deci,
krije u špilu.
MaDuse, reci
nešto duhovito!
Maduse, debilu,
ne ponašaj se hirovito!

Samokontrola, razgovor sa Dejanom!
"Znaš, zadnjih dana smo se zbližili!"
Tmina se širila stanom,
morah otići, pobjeći!
Ljubomora - u 'Voodoo'-u smo pili,
pivo - ublažava, liječi...

Kiki i Jasna - šta ovdje radim
dok Šana sa Dejanom telefonira?!
Nije važno - sebi se gadim
kad kočnice izgore,
sebi se gadim i nemam mira,
noćne more...

Dejan - Kiki balon detonira,
eksplozija!
Nataša riječi bira,
Nataša odlazi u samoću,
snijeg uopće ne prija,
bljuzga i šetanje noću...

"Uvijek i crno i bijelo postoji!"
"Nikada nemoj idealizirati!"
Nataša, oprosti, stihovi moji
su samosvojni i ne daju se ukalupiti!
Što pišem - ne uspijevam birati!
Strofa se, užasno dobro, rimom štiti!

Valpovo! Brojevi se tiskaju.
Osijek! Telefon zvoni.
Samo Bogovi znaju
koliko je to veličanstveno, ljudima strano,
tu padaju svi šabloni;
Volim te! Volim te, Šano!

"Čuj, stari će me dovesti,
 kako si, da li ručak ti ometam?"
Role i jurenje po cesti,
jurenje u snazi bezglavoj!
Želim juriti i biti sam!
Želim ispustiti znoj!

Da li je moguće zavoljeti telefone?
U ZIO-u se čude i prepričavaju...
Da li je moguće sretan biti kada zvone,
sretan kada čuješ njen glas?
U ZIO-u se čude i zajebavaju...
Da li je moguće da telefon je spas?

Opatija.
Obožavam te probuditi.
Baš mi prija
kada tako zvučiš.
"MaDuse, ona će poluditi!"
"MaDuse, samo je mučiš!"

Legla je u jutarnjim satima,
malko pod utjecajem alkohola...
Mamurluk slušalicu prima
i prenosi mi u obliku barijere...
MaDuse - glup si poput vola!
Podsvijest? Razum? Netko mi sere...

Iznutra sere i izdvaja!
"Zar je moraš tako rano buditi?"
Iznutra sere i zbraja
krive poteze!
Sere i tjera me izluditi,
sere i izaziva osjećaj jeze!

Fakultet, čistačica - debela.
"Molim vas Natašu Šarlija."
Za telefon je sjela
nakon što me sa gađenjem odvagala.
Jeza - ne prija!
Jeza - maska je pala!

PC-i, Internet, ostale trice,
trema i Jasna u istom kabinetu,
trema - crvenilo ulazi u lice,
Jasna - svjetlo u hodniku gasi,
mrak - on je najvažniji na svijetu,
mrak - ovaj put uspijeva da spasi...

Mrak i svjetlo na obzoru, moru,
mrak prelazi u rođenje, svanuće!
Valovi vrište u zboru
i plaše, udaraju u hridi!
Opatija - otišla si tek juče,
a tako jako se to osjeti, vidi.

"21"

Zakašnjeli pubertetlija
je tražio mjesto bez gostiju,
birc u kojem boraviti prija,
birc za pisanje 'Šaninih dana'.
Zakašnjele pubertetlije se kriju
u vedrini - izvana!

Treba 'Šanine dane' započeti!
Projekat
koji šteti, prijeti,
izaziva
rat
i gorčinu piva...

Maštanje o izmjenama,
maštanje o čvrstoći!
Valpovo, nazvala je sama...
Valpovo, razgovor je bio divan...
Sanjah je i ove noći...
Postajem emotivan!

Neka 'Šanini dani' krenu!
Porinuće
broda koji traži zamjenu
za današnju bijedu,
još juče...
Pa, nije u redu!!!

Đavole, nisi fer, postaješ zao!
Đavole, zašto baš meni???
Đavole, danas sam stao,
nisam znao... Danas sam pao...
Đavole, sa teme me skreni...
... Danas sam ga upoznao!

"Kako si? Imaš li rječnik mali,
ovaj moj je pretežak!"
U slijedećoj rečenici su zastori pali.
Kazališna predstava je završena!
MaDuse - budi jak,
ponekad je dovoljna i pjena...

Konobar! Još jedno pivo!
Stigao je 'Odbor za doček iz Valpova'!
Konobar! Dugo već nisam pliv'o
zimi u Dravi!
Slova, ta prokleta slova.
'Šanini dani' - ponovo u glavi...

Zakašnjeli pubertetlija se borio
sa predgovorom Epopeji - temelji
koje je stvorio i ukorio
nisu bili dovoljno čvrsti!
Dalma i "MaDuse, gluposti ne melji!"
Dalma i "kemijskom oplavljeni prsti!"

Kod kuće - Sinclair QL, 'Quill' na ekranu!
Kod kuće - Roditelji koji me žele zaposliti!
Kod kuće - Vjera i razočaranje u Šanu!
Kod kuće - Mačak i kornjača!
'Voodoo' - S njim idem kavu piti...
On - Kavu mi plaća...

Neprobojan je rakov oklop,
nisam ni onda vjerovao u horoskope...
Moj zaštitni sklop
zvoni na uzbunu uz autobus 'Panturista'!
Snijeg - krovovi se tope...
Stanica - desetljećima ista...

Jasnina mama, cekeri i trgovina,
Natašin dečko, prijatelj i pakovanje.
U 'Školjci' bina,
'AmB' u punoj snazi!
Život je sranje i stanje
po kojem 'BX' užurbano gazi!

"Broj ćemo ti telefonom javiti."
Osmjesi, komunikacija uobičajena.
Sat pokušavam naviti
deset godina unazad!
Sjena.
Grad.

Izlasci u grad svako veče...
Sjene svih odbačenih dimnjaka...
'APN 6' koji se i po zimi kreće...
Majka što ima migrenu...
Vožnja u suprotnom smjeru od znaka...
Povraćanje ponovo u sjenu...

Tih godina sam vjerovao u sudbinu,
u Šanu sam povjerovao te godine!
Obožavah binu - 'AmB' - zamrzih tišinu!
Obožavah kreveljenje sa vlastitim kompleksima,
obožavah promašiti, obožavah visine,
obožavah živjeti u snima koje prima...

Naravno, 'Quill' - najdraži text procesor!
Naravno, stihovi i kitice!
Obožavah biti spor
u ispisivanju već napisanog,
obožavah to lice,
to lice je Bog!

To lice je Bog,
a meni pomaže Vrag!
U gradu je smog
i njen dečko što priča o računalima!
"Baš je simpatičan i drag!"
Ova strofa se klima...

U ono vrijeme me brzo omamilo,
nakon par piva nije bilo kontrole!
Sarkazam, dosta se pilo, dobra vilo!
Sarkazam, ja živim u vrijeme Petra Pana!
Sarkazam, uspomene što bole!
Sarkazam i Šana!

Negdje u Sloveniji, Austriji,
možda tek oko Zagreba...
Vuk je došao liji
i ponudio brak!
"Veći monitor mi treba!"
Možda i čistiji zrak!

'Voodoo' - trudih se ne odati,
pokupio sam dosta tvojih gesta...
'Lady' - teško ću danas hodati,
a još je i akcija
'alkohol u prometu', cesta,
alkohol prija!

Nos mi se guli,
uz prisustvo mame - rođendan.
"Ovu pjesmu smo već čuli."
Velika bijela maca,
stan,
tvoja snuždena faca.

Odrastanje...
Mali mucavac umusani,
Šephod, Prolet - to je sranje!
Gluposti pisah u prošlom desetljeću!
Lirike se, MaDuse, mani!
Neću!

Neću! Neću!! Neću!!!
'Šanine dane' želim stvoriti!
Neka završe u smeću,
neka završe na disketi!
Ventil - željeh zatvoriti!
'Protok' - on se sveti!

Pijani dvadesetijednogodišnjak
je maštao o izdignuću iznad Homera.
Danas nisam jak, nije dan bio lak,
još teži od rođendana...
Njemačka, dečko - nedostaje mi vjera,
nedostaje Šana, postaje strana!

Uvozna, luksuzna roba,
'Nescaffe' sa previše vode...
Vjernost do groba onoga koji proba
razgovarati uobičajeno, biti komunikativan!
Duga kosa? Nikada ne izlazi iz mode!
Kakav je? Ma, divan...

Nadao sam se da je onaj plavi,
izgleda tako glupo i primitivno!
Hvala, hvala na kavi,
plavog bih lakše pobijedio!
Hvala na kavi, to je divno,
bolju nikada nisam pio!

Jasnin pogled - pogled analize!
Nema na čemu - maska je zagipsana!
Natašin pogled - pogled krize,
malo je masku nagrizao!
Požurih, požurih iz stana,
snijeg je stakla prao...

Uspomene... Nije teško desetljeće
baciti u kantu za smeće,
Drava i dalje teče,
ništa se promijeniti neće,
uzmanjkat će sreće,
višak će postati svijeće!

Višak je na grobu cvijeće!
Grobu vukodlaka!
Naočale će zamijeniti leće!
Sinclair će među odabranima opstati!
Ti - bit ćeš jaka!
Lirika - uvijek se u stihove vrati!

Iš! Čibe! Marš! Bježi!
Nastojah je istjerati - Kao Jasna Kikija!
Lirika - reži, strofo - vani sniježi
i ne želim ništa osim bjeline!
Ovo - sve manje prija!
Ovo - sve više brine!

Gdje su one maloljetnice
što mogu me odmoriti..?
Gdje je tvoje lice, one skice
na folijama što on ih nosi u Valpovo?!
Stablo, teško ga je oboriti,
ništa novo.

Život? "Nemoj mene, majstore!"
Ne želim ispuniti anketu!
Problemi se uvijek stvore
kako ne bi imali odstupnicu!
Dajem sve na svijetu
za osmijeh na njenom licu!

Zvuči pubertetski jednostavno,
ali kunem se pivom u stomaku
i priznajem to javno:
Jedino Nataša snaži!
Jedino ona ima moć, moć jaku,
ostalo, ostale su laži!

Laži za vrijeme i nakon potonuća!
Da nisam gladan - isprika!
Tvoja od povrća juha, isparava, jako je vruća,
ja se jesti u tvome društvu stidim!
Trema - već davno uokvirena slika...
Samo Natašu osjetim, želim da vidim!

"11"

Pauci, igle, probadanje;
prvi stihovi - još prije dva ljeta!
Znanje
što tek trebam usvojiti.
Nešto iznutra - što smeta,
što teško je spojiti.

Klikeranje na jednoj strani,
na drugoj - maštanje o epovima...
Želja za ostankom vani
i nakon mraka...
Maštanje, življenje u snima,
mačak, igračke, baka...

Nataša mi kupuje
knjigu o dinosaurusima!
Nataša želi da čuje
da baš tu knjigu želim,
da lakše će proći zima
ako se razveselim!

Čitati?
Naučih prije par godina...
Sunce - trebalo bi sjati...
Moram slušati mamine šale!
Majka je dosadna, njena blizina
izvlači iz nosa bale!

Balav, zaštićen dječačić bucmasti,
dječačić što školu prezire,
koji ne želi rasti
već biti daleko!
Zastave, sa krovova se šire,
Drug Tito - danas se ček'o!

Cvijeće pod kotačima,
iz škole izostanak,
zima, ponovo zima,
nakon dočekanog!
Svevišnji znak!
Čovjek ili Bog?

Bog tada još sišao nije,
krio se na nebu, u visinama!
Bog. MaDus danas ponovo pije,
kako bi ga zaboravio!
Nataša, suza što dolazi sama...
Nataša, tada Boga nisam slavio!

Tada nisam pravio psalme,
tada nisam alkohol unosio,
nisam ni odlazio do 'Dalme'!
Tada sam bio neformiran,
roditeljima prkosio,
drugačije iskorištavao san!

San je predavanje,
san je statistika,
san je pranje
gaća u veš-mašini!
Vika!
"Prljavo sa sebe skini!"

Mama viče - "Opet si zablatio!
Koliko puta ću te prati?"
Savjest viče - "Opet si pio!"
Nataša - danas preko telefona!
Razgovor, uspio je stati!
Razgovor, prepun šablona!

Ja imam oklop - oklop iz crtića,
ona - kao, ništa ne kuži!
Nije ovo bajka, ovo je priča
koja je Njemačkom i Darkom ispričana!
MaDus! Teško se sa vršnjacima druži.
Nogomet, graničar - ta igranja su mu strana...

Samo klikeri ili ogrlica od jantara!
Djevojčice
ili inspiracija koja je već stara
i ima vezu trajnu!
Tvoje lice...
Zamišljah te sjajnu!

Poput klikera, poput folija!
Prozirno...
Iz podsvijesti nešto klija,
želim izrasti, očvrsnuti!
Mirno...
Tišina ljuti!

Tišina spaja desetljeća!
Davno više nema Josipa Broza
i cvijeća
što Mercedes zatrpava.
Tišina je nikad prežaljena doza;
jedanaestogodišnjak i kava!

Obožavah kavu grickati!
Obožavah kavu grickati!
Volim te - shvati!
Samo ti se čini da skrećem...
Njemačka, dečko - to pati,
želim auto obasut cvijećem!

Želim auto cvijećem obasut!
Nisam ljut.
I ovaj put
uspio sam se ukalupiti!
Promijenimo gledanja kut;
normalno je da on u autu mora biti!

Normalno je i nakon toga piti!
'Voodoo' - kava, boli glava!
Normalno je i nadu uništiti,
odbiti odrasti!
Normalno je da mi se spava,
normalno je pasti!

Bicikl, kotači, žbice...
Jurcanje na 'Pony'-ju, žutom!
Bicikl, snovi, lice...
Majka koja se straši!
Bicikl doprinosi pogledu ljutom!
Bicikl i spas u flaši...

Role, kotači, proklizavanje.
Jurcanje na 'Hyper'-u, prozirnome!
Role, ne postoji spavanje
za žrtvu vanvremenskog stroja!
Role, padah danas, dabome!
Role i piva bez broja!

Paralele
koje
žele
da Natašu približe!
Zato i postoje!
Zato se i 'sistem' diže!

'Sistem' se diže ranoga jutra,
morah to učiniti!
Sutra...
Danas ne smijem
piti!
Sutra opet pijem!

Djetinjstvo, neodgovorno, budalasto!
Teško je djetetu u meni dati otkaz!
Živjela, 'Modra lasto'!
Nataša je tu, blizu...
Vani je samo mraz,
nema Nataše! To izaziva krizu!

Krizu morala!
Osjećaja krizu!
Ponovnu pojavu sala
na stomaku!
Strofu, slijedeću u nizu,
poklon dječaku!

Maštanja i uvlačenje u nepoimanje,
maštanja i osjećaj nepotrebnosti,
maštanja i klanje
sa nekim unutrašnjim košmarima!
Natašo, oprosti,
treba mi rima, tebi - samo dva dima!

Pušio nisam ni onda... Prespavao satove jezika!
Nikada nisam volio 'Č','Ć','IJE','JE', negacije...
Pomalo tužna slika
onome što te voli!
"Za Darka!" - MaDus i danas pije!
Darko - još u srednjoj školi!

Majka, otac, vikanje, zabrane...
Nisu me uspjeli ukalupiti!
Tada još nije bilo rane
u mome samopouzdanju!
MaDus - često se oklopom pokušava skriti!
Rak - nisam to u stanju!

Nisam u stanju - u horoskop vjerovati!
Nisam u stanju - mijenjati temelje!
U stanju sam pisati o onome što pati,
malo dijete - još uvijek drugačije!
Malo dijete - nema tu 'one' želje;
njemu je dovoljno da snije!

San je svaki 'Šanin dan'!
Nemoj zaspati, barem sada...
San je uvijek stran
onima što odrastaju napamet učeći!
Želim otići, otići do grada!
Želim vidjeti onu što liječi!

Bioenergija ili migrena?
Izvan svih kalupa!
MaDuse, ta žena
ima moći opsjedanja labilnih debila!
Juha ili supa?
Ljubav ili sila?

'Slavonska kuća' - Jaggy horoskop tumači:
"Ti voliš sa djecom raditi!"
'Slavonska kuća' - ne mogu se snaći;
poput djeteta - još prije puberteta!
Nataša - valjda joj se s ovim neću zgaditi!
Nataša - smisao svijeta!

Smisao svijeta - u Valpovu!
Sestrina djeca - jedva čitaju!
Iz Valpova razni ljudi zovu,
on je u svojoj blizini želi!
Satovi - isuviše često mi staju!
'Voodoo' - za isti stol smo sjeli!

Jedanaestogodišnji klinjo
i spodoba!
Svinja! MaDuse - sluškinjo,
ti ga želiš zabaviti!
Prazna, potpuno prazna soba,
želim piti!

Mlijeko? Fuj! Bljak!
Kakao?
Želim biti jak
i popiti svoju prvu kavu!
Već onda - zbog kave bih stao!
Već onda - teško kontrolirah glavu...

"1"

Beba je bila u pelenama,
beba je bila ukakana,
beba je bila sama,
beba je bila u kolicima,
Šana...
Onda još nije bila u snima!

Beba je sanjala i cmizdrila,
ispuštala fekalije i slinu,
nije pivo pila,
nije govorila,
plač - narušavao bi tišinu,
plačem se za uočavanje borila?!

Da li su i stihovi plač?
Da li i stihovi imaju moć privući?
Stihovi su samo trač
koji prenose ujne i tetke!
Stihovi žele bebu svući,
žele napudrati ove retke!

Guzu očistiti, nos obrisati,
sisu u usta ugurati!
Bebi - sisa samo gađenje vrati,
vrati gađenje i emocije!
Beba - još ne želi da shvati,
beba - MaDus još nije!

MaDus - tek treba se stvoriti!
Ovo - malo i nejako!
Majka - gadno će se izmoriti
da ga usmjeri i uputi!
Šana - nije to shvatiti lako!
Ljubav - pomalo i ljuti!

"Bile smo na večeri i neki dosadni
Nizozemac je Jasni ispio
pola boce vina, danas je dan radni,
nazvat ću po noći, važi?"
Kako sam ugledati te htio!
Kako razgovor sa tobom snaži!

Snaži i vraća - i bolje od alkohola!
Vraća i raduje!
Beba - u kolicima pored stola
i mrvice...
Plač - daleko se čuje...
Mrvice - padaju na lice...

Pijani otac je ohol i bahat!
Dijete osjeća!
Rat
počinje histerijom!
MaDus se sjeća
dana koji je slom!

'Voodoo', on i kolica,
kolica i kava - zagorčana!
Skica
stripa što mi Nataša šalje...
Nataša. Ljepše je reći Šana
i zaboraviti detalje!

Zaboraviti - piti,
piti iz dudice,
zaboraviti - to štiti,
štiti od samospoznavanja!
Zaboraviti to lice,
što više spavanja...

Tek je danas dan peti
kako je nema...
To se osjeti, šteti, to prijeti
da grčeve izazove!
Trema ili samo dilema
što razara snove?

"Ova beba je bolesna."
"Neprirodno se i često budi!"
"Možda su kolica tijesna,
 možda je prehlada!"
Otac - slabo se tome čudi!
Otac - spava k'o klada!

Kako je lijepo biti umotan,
kako je lijepo pelene - govnima puniti!
Jaggy, Taca i stan
one koja u Mannheimu statisticira!
Kako je teško - oklop što štiti
zamijeniti - za malo mira!

"Sada će 'Tete' nazvati,
 tepih je nov, skini role!"
Jaggy Tacu kući prati,
beba juri na točkićima!
Babe se u crkvi mole,
mačke bježe pred psima!

Život? Samo preživljavanje!
Smrt? Samo odlazak u prazninu!
Osijek? Bez tebe je sranje i stanje
previjanja radi mokraće!
Želim s tobom biti u kinu,
želim da beba prestane da plače!

Duda, čaj sa limunovim košticama
koje ne žele proći kroz gumu!
Duda, tišina i tama;
"Pssst, beba je uspjela zaspati!"
Beba - već onda upisah glumu!
Beba - već onda uspijevah znati!

Moć kontrole!
Ako ušutim - neće me dodirivati
oni što me vole
a tako dosadno tepaju!
Kontrola - dobro ju je koristiti znati!
Kontrola - negdje pri kraju...

Kolica guraju u svim smjerovima,
svaki dan - istovjetan u maltretiranju!
Rima.
Da li je već onda u glavi boravila?
Nisam se sjetiti u stanju...
Da li se već onda u glavi krila?!

Skrivanje u skretanju teme,
skrivanje u telefonofobijama!
Sjeme
iz kojega drvo - tek treba izrasti!
Drama
uspinjanja u kojoj ću pasti!

"Opet je ispao iz kolica!"
"Previše je živ!"
U prošlom životu - bio sam ptica
i letio, letio!
Ovaj život - pomalo siv.
I danas sam pio, pio!

Naznake depresije,
beba mora veseliti!!
To dobro nije!
Beba mora biti simpatična!
'Simpatična' - riječ koja će Nataši antipatična biti,
samo zato što ne želi joj biti slična!!!

Razlike u kilometrima,
razlike u fakultetu,
razlike u snima, loša rima;
čitaoče, ispriku autora uvaži!
Razlike u mome, njenome svijetu,
istine što čine se kao laži!

Teta,
novce mi pod glavu gura!
Šteta
što to nije ova - prava!
Konobar! MaDus tetura!
Konobar! Gdje je ta kava?

Bez mlijeka, gorku, jaku!
Bez mlijeka - nemoj zaboraviti!
Divih se svakom znaku
što na vezanost ukazuje!
I noćas - tebe ću sniti; to štiti,
to truje!!!

Beba je zatrovana dimom,
Nataša ga želi odbaciti!
Beba je zatrovana rimom,
pivom i vlastitim skladom!
Nataša je zatrovana dečkom što štiti
i radom!

Štiti - poput mog ručka kod mame!
Kiki, kunem ti se, ovdje prekidam!
Samokontrola ne dozvoljava stihove tame!
Ovi stihovi o Nataši trebaju biti...
Shvaćam! Shvaćam i sam!!
Ne želim prijateljstvo uništiti!

Beba nema prijatelje - ima staratelje!
Beba je ukras - poput tapiserije!
Beba ima samo želje
koje se 'bez riječi' mogu prenositi!
Beba mlijeko ne želi da pije,
želi prkositi!

"Glupo dijete - plače za vrijeme dnevnika!"
"Glupo dijete - plače za vrijeme utakmice!"
Plač, naricanje, vika,
osmijeh - u rijetkim trenucima!
Snuždeno, zgužvano lice,
zima!

Hladnoća što izvire iz vlage;
opet sam se upišao!
Toplina što izvire iz snage;
trebam nazvati za deset minuta!
Telefon - srećom nisam iz kolica pao,
barem ne - ovoga puta!

"Pozdravlja te Jasna, upravo se budi."
"Kakvo je vrijeme, koliko je sati?"
Telefon se sam nudi
kao jedini izlaz iz nedostajanja!
Telefon njena putovanja prati,
što li ona sanja?!

Darka? Statistiku? Krevet svoj?
Snovi...
Sanjam samo onaj - ogromni broj
koji želim stalno zvati!
99496211246211 nazovi!!!
Telefonofobija što me godinama prati!

Beba se rasplamsala, nasmijala!
Beba 'Esseker Pils' pije!
Beba ima dosta pivskog sala!
Beba se zaboravila obrijati!
Magla - danas sunce krije!
Sutra - valjda će sjati...

Gurat će me kolicima u šetanje!
Hvaliti se polupoznatima!
Nije neko opravdanje
za namjerno ispuštanje izmeta,
za život u snima, život što prima
tebe - makar sa kraja svijeta!

"0"

Mrak.
Negdje duboko u utrobi...
Veliki trbuh je znak
da unutra nešto se spojilo!
Jaggy, Taca i MaDus u sobi,
veče - pivo se nije brojilo...

Mannheim - Danas si na izletu!
Crnina još neizraslog embrija!
Rodit ću se tek negdje u ljetu,
kao 'rak'!
Majčina utroba prija,
micanje - trudnoće znak!

Trudnoće što MaDusa stvara!
Trudnoće što 'Šanine dane' stvara!
Nikada nisam imao dara
zapamtiti trenutak, samo kariku!
Uvijek sam imao žara
zapamtiti kompletnu sliku!

Vrpca pupčana
što prenosi hranu.
Šana
što telefonom zove!
Volim Šanu
ubaciti u snove!

Snove o pomicanju
sa točke mrtve!
Snove o znanju
koje će tek primati!
Stihove - moje žrtve,
strofe - koje lirika prati!

Nazdravih rođenju - MaDusovom!
Nazdravih rođenju - dana Šaninih!
Nazdravih ciklusu novom
koji ću izbaciti bez 'carskog reza'!
Nazdravih! Ovo je stih!
Nazdravih! Trema i blaga jeza...

Nataša se zeza, šali;
"Pošalji mi to 'e-mailom'" - inspiracija!
Nataša se zeza, hvali
na neviđeno - imam li samopouzdanje?
Embrij - u utrobi klija!
Embrij - poravnanje!

Pupčana vrpca je telefonska žica,
ona me veže za života - izvor!
U Osijeku? Uvijek ista lica,
malo su grad ukrasili,
na trgu su stavili bor,
u 'KMM'-u glazbu ugasili!

Neću ti to priznati!!!
Kiki - bio je korektan!
Informacije - dobro je znati...
Informacije - dobro znati nije
ono što uništava san,
informacije!

Valpovo - ništa novo - dan grada!
U 'Glasu' počeh tu stranu pratiti!
Da li ćeš ikada, postoji li nada,
da li ćeš ikada osjetiti,
shvatiti,
koliko želim uz tebe biti?

Lirika, istina još ne smije
iz utrobe majke izaći!
Istina - kao i davno prije
samo umiranje nosi!
Teško je sa mjesta se maći!
Maternica - mrakom prkosi!

"Joj! Što je živahan!"
"Stalno se mrda i miče!"
Odvratan san
poremeti i moje navike!
Odvratan san nije dio ove priče,
odvratan san nije dio ove slike.

D, DA, DAR, DARK, DARKO!
Križaljka? Ne! Osmosmjerka.
O 'Esseker Pils'-u - izvrsna marko,
nedovoljno izreklamirana!
Majka - "Barem da bude ćerka!"
MaDus - "Barem da bude Šana!"

Želje - mogućnosti - razlika!
Srednja škola - fakultet!
Karakterizacija lika
mi uvijek zastrani!
Let
ka Šani!

U utrobi se samo pliva!
Let su Bogovi zabranili!
"Šljame - daj još piva". Nije ona kriva
što je u Njemačkoj!
Abortus - nisu ga ni sahranili...
Znoj...

Probah spavati u toplome,
željah da što više ti liči
onaj što u životu svome
nije želio učiti, napredovati!
Onaj... On u ovoj priči
ne želi odlučiti stati!

Ne želi?! Nema tu želje!
Embrij je teledirigiran!
Genge i Geba se krevelje, belje;
"Miha - prestani, onu klinku pogledaj!"
Natašin stan i san,
Natašin pogled i kraj!

Buđenje - uslijed viška emocija!
Buđenje - uslijed zvonjave!
Buđenje - prija!
Buđenje - dopušta embriju progledati!
Buđenje - telefoni, većinom gnjave,
sada ću cijeniti znati...

"Kako to da 'e-mail' adresu ne želiš?"
Teško je priznati - to je telefon!
Da li možeš da dijeliš
i moje slabosti, moje fobije?
Oprosti, promijenih ton!
Oprosti, MaDus previše pije!

Embrij previše pije, isisava
iz jadne majke - nervozne i bljedunjave!
"Mama - može jedna kava?"
"Mama - može malo cedevite?"
"Mama - sada malo isisavam iz glave!";
RNK, DNK - oni štite!

Ne daju mi proći!
Ući u banku podataka!
Nešto koči
i vraća u mrak, nepoimanje!
Nataša je previše jaka,
Nataša je znanje!

"Svi su pričali o statistici,
 na desnoj polovini stola, za večerom!"
Dovoljno da u toj slici
samo tebe želim zamisliti, vidjeti,
dovoljan slom da posvađam se sa snom,
da danas počnem piti; to šteti!

Pisati i piti!
Piti i pisati!
Želim umisliti
da rime nečemu i koriste!
Ne želim da MaDus shvati
da rime su godinama iste!

Plod bi onda istrunio,
bila bi beba - mrtvorođena!
Ovako, i danas je pio i htio
stvoriti situaciju što na Natašu asocira.
Ni danas ne postoji nikakva mijena,
ni danas nema mira!

Scenarijo!
Planiranje porodice!
Nisam htio
scenarijo ispisati!
Htio sam samo ugledati to lice...
Htio sam samo... Shvati!!!

Želim da Nataša shvati, da je volim!!!
Ostalo su riječi iz okoline.
Ostalo su riječi kojima solim
ono što treba biti zaslađeno!
Ostalo je nemoć koja brine,
trema i nedostajanje njeno!

Priznanje
onoga što ne može govoriti!
Stanje
bez proračunatosti!
Ne želim ti ništa kriti,
oprosti...

Kako plodu vjerovati?
On je, još uvijek, uz mamu!
Kako vjerovati, kako znati
da raste, odrasta, iz mame izlazi?
Za ručak - mogu i salamu!
Nataša - na takve stvari pazi!

"Tebi još uvijek mama kuha!"
Ne!!!!! Pupčana vrpca me napaja...
Nataša je bez sluha, gluha
za slabosti - slabića!
Oprosti!!! Ne želim da prije samoga kraja
prevlada ponavljanje radi pića!

Kraja?!? Kraja - epizode!!!
Stripovi u nastavcima
izlaze iz mode,
ali mene boli, boli baš!
Rima?
A,B,A,C,B,C - već znaš!

Ovo poglavlje - zove se 'NULA'!
Nestvoreno i nerođeno - ocrtava!
Da li si ikada čula
za stvaraoce - embrije?
Malo me boli glava,
premalo ta glava krije!

Glava je sve na papir stavila!
Greška ista, desetljećima!
Glava je rimom zaglavila,
od sebe napravila - 'otvorenu knjigu'!
Rima!
Prelazi u brigu...

Kako će ona ovo pojmiti?!
Ona ima njega!
MaDus će sniti
iako još nije tijelom formiran!
MaDus će nakon svega
pijano utonuti u san.

EPOPEJA "ŠANINI DANI - DODATAK II" - "USPOMENE" - KRAJ